

vise den geniale Strindberg min Beundring. Vi Kvinder burde forsøge at lære os selv det, som Mændene endnu saa lidt forstaar, ikke at lade en Persons Svagheder eller Fejltagelser overskygge hans virkelige Betydning“.

Paa denne Sans for det væsentlige beroede for en stor Del hendes psykologiske Skarpsyn. Hun saa Svaghederne, men satte dem i Forbindelse med Fortjenesterne som en lovbunden Fremtoning, hvilken hun dømte med Overbærenhed, fordi hun helt forstod den. Det faldt hende lige saa lidt ind af visse Personer at fordre visse Egenskaber, som kun kunde falde paa den Tanke, at en Trekant nogensinde kunde vise sig firkantet. Imidlertid var hendes personlige Sympati for visse psykologiske „Figurer“ lige saa afgjort som hendes Antipati mod andre. Om man vil fortsætte Billedet, kan det tilføjes, at Bølgelinien var den, hun foretrak fremfor alle andre.

Den førnævnte klarsynede Overbærenhed gjorde hende ogsaa til en fremragende Lærerinde, der lempede sig efter Elevernes Individualitet og derfor fremlokkede de bedste Muligheder af den. Hun interesserede sig ogsaa levende for Elevernes private Personligheder, og en af disse, en ung Pige, skrev efter hendes Død det betegnende Ord, at kun altid følte sig gennemskuert af Fru Kovalevsky, som om hun havde været af Glas, og dog fuldstændig tryk overfor dette mildt forstaaende Blik.

Af lærd Koketteri fandtes der ikke det mindste hos hende. Og de, som udtalte deres Glæde over hos hende ikke at finde den „Tørhed“, som Mathematikerne næsten er bleven til et Ordsprog for, fik en ivrig Forsikring om, at den ægte Mathematik var den mindst tørre af alle Videnskaber; at den for den skabende Fantasi og den spekulative Kraft aabnede hele Verdenssystemet, og at den tørre Side af Emnet kun udgjorde saa at sige de Grene, ad hvilke man klatrede op og ned i Verdenstræet.

Rigtigheden af denne Paastand er jeg ude af Stand til at bedømme; at hun i alt Fald ikke havde tilsat noget af sin oprindelige Friskhed ved Studiet af Mathematiken, det er vist. Betegnende i denne Henseende er et Ord af hendes Lærer Weierstrass, som en Gang hørte nogle Herrer omtale den mathematiske Berømtthed, Fru Kovalevski, og forklare dette Sær-syn hos en Kvinde derved, at hun havde udviklet den *mathe-*